

A todos los sindicatos y a todos los trabajadores, estéis afiliados o no a una central sindical, os hago desde aquí una petición: no politicéis el problema de SGISE porque eso no va a conducir a nada bueno. Llevar al terreno de la política un problema de viabilidad empresarial no produce resultados positivos, sino enfrentamientos e ineeficacia. Meter los términos y debates enconados de la política no va a resolver el convenio, ni la segunda actividad, la contratación a través de promoción interna temporal, el proceso de estabilización o el operativo destrozado. Rememos todos en la misma dirección. Dejarse utilizar por los mismos grupos políticos que os han traído hasta este desastre y que os utilizan como meros peones para hacer daño al Consell no os va a ayudar. Todos sois conscientes de la situación que vive SGISE desde su fundación porque vosotros mismos me lo habéis contado. Por eso os pido...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Disculpe, disculpe, *consellera*.

No se dirija al público, diríjase a... (Remors)

La senyora consellera de Justícia i Interior:

Perdón, perdón.

Por eso les pido... (Remors)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Señorías, señorías. (*Veus*) Señorías, señorías.

Señora Peris, señora Peris. Señora Caballero, por favor.

Consellera, siga contestando a la interpellación del grupo Socialista.

La senyora consellera de Justícia i Interior:

Muy bien.

Considero, señores del PSOE, que se han reunido con los diferentes sindicatos, que meter los términos y los debates enconados de la política no va a resolver el convenio, ni la segunda actividad, ni la contratación a través de la promoción interna temporal, ni el proceso de estabilización ni el operativo destrozado. Con lo cual, no hagan uso de los trabajadores y los sindicatos de SGISE. Les pido, en todo caso, que seamos todos parte de la solución, y a ellos, que ustedes sepan que, igual que se ha reunido con ustedes, se reunirán conmigo el próximo 15 de febrero.

Muchas gracias. (*Applaudiments*)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Interpel·lació de la consellera d'Innovació, Indústria, Comerç i Turisme, senyora Nuria Montes de Diego, sobre la política general del Consell en matèria de suport als sectors productius, que formula el diputat senyor Vicent Marzà i Ibáñez, del Grup Parlamentari Compromís (RE número 4.462, BOCV número 27)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Pasamos al punto seis del orden del día. Interpelación a la consellera de Innovación, Industria, Comercio y Turismo sobre la política general del Consell en materia de apoyo a los sectores productivos, que formula el diputado Vicent Marzà, del Grupo Parlamentario Compromís, registro de entrada 4.462.

Cuando quiera.

El senyor Marzà i Ibáñez:

Gràcies, senyora presidenta.

Miren, hui en el dia que hi ha les protestes d'un dels principals sectors productius del nostre país, hui que arriben les imatges del port de Castelló en què la policia s'ha emportat a Carles, el representant de la Unió Llauradora. Des d'ací, des de la seu de la solidaritat popular valenciana, des de la seu de la sobirania popular valenciana, vull llançar un crit de solidaritat per totes les llaurodors que lluiten per acabar amb l'especulació que fan amb els seus preus les grans multinacionals, (*aplaudiments*) per totes les llaurodors que estan lluitant hui per acabar amb aquells que especulen amb les nostres vides, amb les seues vides i amb el nostre menjar, per a aquells que lluiten per la sobirania alimentària i per aquells i aquelles un crit clar i ras: visca els llaurodors valencians!

Miren, no només això, hui faig una interpel·lació a la consellera d'Innovació i Indústria, vaja a quedar-me en innovació i indústria, i vull dos objectius, tinc dos objectius molt clars:

El primer, convéncer-la amb raonaments clars i amb dades. Dic, necessita, sí o sí, fer unes polítiques valentes per a enfortir els nostres sectors industrials, que ho ha de fer, i que ho ha de fer ja.

I un segon objectiu, que crec que serà encara més complicat que convéncer-la d'alguna cosa, i és que es done compte que, a banda de ser la consellera de la patronal de l'hostaleria, de la patronal de l'hoteleria, també és la consellera dels sectors productius, a vore si almenys d'això es dóna compte.

Mire, vostés des que han governat han abandonat tots els sectors productius i s'han dedicat només a un sector productiu, que està bé, que s'ha de millorar, però no només a un sector productiu. S'han dedicat, i ho deia el senyor Mazón l'altre dia en una frase molt eloquient, també molt provocadora, que deia: «La Comunidad Valenciana será turística o no será». I, clar, jo crec que li haguera quedat un poquet millor, i no gastar-ho, parafrasejant el senyor Fuster, després del que estan fent amb la nostra llengua i amb la nostra cultura, haguera quedat molt més coherent si haguera utilitzat un llenguatge d'eixos negocis d'apostes que tant els agraden, i haguera deixat clar que el *modelo económico del Partido Popular* y Vox es todo al monocultivo turístico. Haguera quedat molt més clar i haguera sigut molt més eloquient.

Mire, les dades. Per què és un error, és un error el que estan fent. Mire, és un informe de l'IVIE, (*el diputat mostra un document*) pagat per CaixaBank, no per «bolivarianos» com Compromís, no, CaixaBank. Que diu: «Un problema de la economía valenciana, que explica su baja productividad y en su escasa capacidad de generación de renta per cápita, es el reducido peso que tienen los sectores de alta intensidad tecnológica basados en el conocimiento». Ho diu l'IVIE. I què vol dir això? Doncs que, a banda d'acompanyar el sector turístic a millorar la seua productivitat, cal, i molt, acompañar a la resta dels sectors productius per a millorar la productivitat i posar més recursos públics perquè tots, totes i tots tinguem més feina, de major qualitat, en millors condicions i amb millors salaris. I les dades són clares: la productivitat mitjana del sector turístic és de 32.000 euros per treballador. La productivitat mitjana de la indústria ceràmica és de 91.000. I la productivitat mitjana de les empreses basades en més tecnologia i més innovació és de vuit vegades més que el sector hoteler. Per tant, és evident que hem de destinar els recursos públics a millorar els nostres sectors productius que ens ajuden a tindre més feina, de major qualitat, amb millors remuneracions i que es fixa ací.

Podria dir-li més dades, per exemple, de què és el que està passant en altres territoris que no ho han fet tot al turisme, que no han creat una dependència dels seus sectors econòmics del turisme. Podem parlar de França. França, que és el principal receptor de turisme, és líder en captació de turisme i, en canvi, no té una dependència del turisme. Per què? Perquè té la resta de sectors productius molt més acompanyats, molt més enfortits per part del seu sector públic? Quin és el resultat? El doble de renda *per capita* que el nostre país, el doble, la meitat del pes del PIB del turisme.

Per tant, amb dades, si vostés no són negacionistes de l'economia, deurién estar treballant precisament en eixe sentit, en enfortir els sectors productius. No ens poden condemnar al vell model econòmic del PP de l'economia del casino que l'únic que fa és precaritzar les vides dels nostres conciutadans.

Miren, però és que han deixat abandonats els sectors productius. Des que governen vostés, senyora Montes, és que tot, absolutament tot, ha anat a pitjor. Abans li ho deia la companya del Partit Socialista, s'han destruït llocs de treball en sectors on, fins ara, no es destruïen, sinó que es creaven. Per què passa això? Perquè vostés es neguen a anar a allò estructural i es neguen també anar a allò urgent. Estructural, per favor, quin és el pla per a adaptar-nos al canvi climàtic en els diferents sectors de l'economia? Quin és el pla? De veres pensen que no va a afectar, encara que siga al turisme, el canvi climàtic? On està el pla per adaptació al canvi climàtic del sector turístic? On està el pla d'adaptació al canvi climàtic del sector agropecuari, del sector alimentari, de la resta de sectors que són quasi intensius? Quin és el pla? No existix, el desconeixem, no l'han posat damunt la taula.

Però és que, a més a més, vostés no són de fier, no generen confiança. ¿Com pot ser que la primera vegada que escoltem, en huit anys, que hi ha una gran multinacional que estava pensant vindre ací, de repent diu: és que s'ha filtrat una informació, s'ha coneugut que volíem vindre, ja no anem a vindre més? Com pot ser que això passe només arriba al govern del Partit Popular i Vox? Perquè no són de fier i perquè, com no són de fier, no estanaconseguint el que

passava abans, que sí que es confiava en un govern que ajudava a les inversions.

Mire, és que en tots els sectors productius estan havent acomiadaments. Miren: «Cierre de un proveedor de Ford deja a 120 trabajadores en paro»; «Otro golpe a la industria valenciana cerrar Lear en Almussafes, otro proveedor interno de Ford»; «ThyssenKrupp también plantea cerrar su fábrica en Sagunt»... És que podria estar els huit minuts traguent papers de fàbriques que tanquen. Què han fet? Què han fet? En què han mediat? Quin és el paper que està fent la conselleria d'indústria i innovació perquè, en tots els sectors amb què hem parlat amb tots els treballadors i treballadores i els seus representants ens han dit: no ha cridat ningú, no han vingut a ajudar-nos per a res. I què és el que estan fent? Quin és el pla per a millorar les seues condicions? Com van a fer-ho?

No he escoltat el crit al cel de la principal fuga d'empreses que estem tenint al País Valencià, no l'he escoltat. És cap a Madrid. La principal fuga d'empreses emergents de base tecnològica és cap a Madrid. (Aplaudiments) Per què no alcen el crit al cel contra la senyora Ayuso i el seu *dumping fiscal*? Per què no alcen el crit al cel contra el centralisme que està fent que se'n vagen les empreses a Madrid? Quin és el seu model econòmic? Quin és el model de suport als sectors productius?

Mire, la ceràmica. Més de huit mil sis-cents treballadors i treballadores de la ceràmica en ERTO i ERO. Quin és el pla? Què van a fer? Com van a seguir? I no em vinga amb el conte que l'Institut Valencià de Finances els ha donat moltes ajudes. Clar, l'Institut Valencià de Finances, amb el pressupost de l'any 2023, amb el pressupost aprovat pel govern del Botànic. Què ha fet el govern del Partit Popular i Vox? Retallar les ajudes de l'Institut Valencià de Finances, retallar la capacitat de continuar ajudant els sectors productius. (Aplaudiments) Per tant, eixa és la seua solució?

Mire, acabe amb un exemple més. Quan hi ha disjunitives, quan s'ha de triar de quin costat estar, mai s'equivoquen. Hi ha, ara mateix, una situació que és molt paradigmàtica, una empresa valenciana, mil set-cents treballadors de la indústria ceràmica, vol desenvolupar un centre logístic; una multinacional Noruega, en els mateixos terrenys, vol especular amb la nostra energia en els nostres terrenys. On seu la consellera d'indústria i innovació? Al costat dels treballadors...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Vaya terminando, señor Marzà.

El senyor Marzà i Ibáñez:

...i treballadores? Al costat de les empreses valencianes? No, al costat de la multinacional noruega, en un acte patrocinat per la multinacional noruega. (Aplaudiments)

I, miren, això no és...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Termine, señor Marzà.

El senyor Marzà i Ibáñez:

...el que necessiten els nostres sectors productius. Necessitem una consellera d'indústria que vetele pels treballadors i les treballadores, per les xicotetes i mitjanes empreses i per la creació d'ocupació ací, al nostre país. (Aplaudiments)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Gracias.

Tiene la palabra la honorable consellera Nuria Montes.

La senyora consellera d'Innovació, Indústria, Comerç i Turisme:

Muchísimas gracias, presidenta.

Señorías, buenas tardes.

Señor Marzà, buenas tardes.

Me va a permitir que yo haga mi intervención en castellano y voy a empezar por el final. Usted me preguntaba qué han hecho y le devuelvo yo la pregunta, ¿qué han hecho ustedes que, siete meses después de salir del gobierno, tenemos esta cascada? ¿O es que me va a decir que todo esto ocurre por nuestra política? (Aplaudimientos) ¿No será por los ocho años de Botànic, en los que ustedes han estado al frente de sectores productivos? Porque es que..., de verdad. Lo único que me faltaba, que ahora nosotros seamos culpables de todo.

Y voy a empezar por lo que primero me preguntaba, políticas valientes. Vamos a empezar a relatarle las políticas valientes, precisamente en apoyo de ese 84% del PIB, porque el 16%, efectivamente, es el turismo, como he dicho esta mañana, pero nosotros también nos dedicamos el 84% del tiempo y el 84% de nuestro esfuerzo al resto de sectores productivos y en ningún momento, y usted no conseguirá que nadie lo diga, los hemos abandonado, ni muchísimo menos, todo lo contrario, ustedes los tenían abandonados.

Desde luego que esta comunidad... Yo sé que les fastidia muchísimo que ahora mismo la Comunidad Valenciana sea un ejemplo, como es la Comunidad de Madrid, precisamente, de comunidad próspera, abierta, inclusiva, que está atrayendo además tejido empresarial nuevo, pero, desde luego, nuestra prioridad absoluta es mantener todo nuestro tejido productivo, colaborando con los sectores económicos y los sectores más relevantes de esta comunidad. Ya saben, porque lo he anunciado en mi intervención en la comisión de industria, que estamos ya trabajando en la estrategia de reindustrialización para el período 2024-2028, intentando, precisamente, que la industria vuelva a recuperar el brío que ha perdido durante ocho años de Botànic, donde se ha

dejado unos cuantos puntos del PIB y tendremos que recordarle que esto ha sido así.

Esta estrategia, además, distingue o se distingue, precisamente, por dos rasgos. El primero es el consenso en su elaboración; nosotros estamos elaborando una estrategia que va de abajo arriba, estamos escuchando a los sectores en diecinueve mesas sectoriales y una mesa permanente de áreas industriales, con la que hemos estado durante todos estos meses, desde el primer día de legislatura, compartiendo diagnósticos y acciones a adoptar, porque nosotros escuchamos a todos, a todos, a todos, no como ustedes. El segundo rasgo distintivo es, precisamente, que se trata de una estrategia dinámica, de un documento vivo, porque cada día nos podemos encontrar con novedades, con sucesos como, por ejemplo, lo que nos está ocurriendo en el mar Rojo, que viene a enturbiar o viene a complicar todavía más un poco el panorama económico internacional. Así que tenemos un canal permanente, bidireccional, de participación en este ámbito que nos permite, precisamente, hacer los ajustes necesarios, en tiempo récord, para mejorar el seguimiento y evaluación de esta estrategia.

A nosotros no nos ha podido la pereza, es decir, hemos estado trabajando desde el primer día. Y ya, prácticamente a finales de..., seguramente será este primer semestre del año 2024, tendremos la oportunidad de presentar ante el observatorio de la industria y en el marco, por supuesto, del diálogo social, donde participan de una manera muy activa todos los sindicatos, esta estrategia de reindustrialización.

Y todo ello no significa que no estemos implementando, además, medidas concretas; más bien todo lo contrario. Ya hemos aprobado, además, los primeros presupuestos de este gobierno y, en materia de avance industrial, caben destacar tres actuaciones que se movilizan ya en 2024, con un gasto de 164 millones de euros.

La primera de ellas, una primera convocatoria destinada a pymes industriales para que renueven sus procesos de inversión en bienes de capital y en activos inmateriales. También se incluirán la adquisición de conocimientos, desarrollos industriales, certificaciones y otros procesos de valor –esto es una novedad de este gobierno– para así reforzar sus capacidades competitivas, diversificación y apertura al exterior. Además, nos va a permitir, con un 10% más de crédito presupuestario del que ustedes habían previsto, llegar a muchas más pymes, precisamente en esta línea de ayudas.

Un segundo bloque de actuaciones es apoyar los proyectos de inversión en I+D+I. No me canso de decir que toda la estrategia de inversión en activos intangibles nos hace muchísimo más resilientes y resistentes a las crisis económicas y ahí estaremos, precisamente, apoyando a estos sectores productivos. Tenemos una nueva convocatoria de 10 millones de euros para atraer o consolidar sectores emergentes, como son la industria aeroespacial, la fabricación de baterías y proyectos tan interesantes para el cambio climático –que usted ha mencionado– de descarbonización o valorización y circularidad de materiales; estos, desde luego, son necesarios para las estrategias de sostenibilidad.

Y, en tercer lugar, creo que es importante destacar el mantenimiento del apoyo a la fabricación industrial avanzada ya

instalada en la Comunidad Valenciana, en la que, ni más ni menos, vamos a invertir 105,5 millones de euros en el año 2024.

Y usted me ha mencionado a la cerámica y en este punto me paro y le digo..., porque dice que nosotros no hemos apoyado a la cerámica. Esta misma mañana hemos anunciado una concesión directa de una campaña de publicidad por importe de 600.000 euros; se suma a un millón de euros que tiene la patronal Ascer, precisamente para hacer frente a sus necesidades. Además, tenemos una convocatoria de ayudas para pymes industriales en el año 2024 de 48,3 millones de euros, de los cuales, como mínimo, tres millones y medio se irán para la industria cerámica. Además, tenemos otra convocatoria de ayuda para asociaciones sectoriales, precisamente, por ejemplo, para hacer frente a los costes de los litigios *antidumping*, en los que está inmerso la cerámica, donde la cerámica puede optar a casi ciento cincuenta mil euros de subvención. Tenemos esta convocatoria de proyectos estratégicos, en los que participan una gran parte del clúster cerámico, con proyectos prioritarios en descarbonización industrial. Y, prácticamente, este año se han ejecutado 1,31 millones de euros por un lado, 1,24 millones de euros por otro lado, 854.000 euros por otro lado. Un millón de euros en una misión inversa, solo para Cevisama, solo para atraer compradores internacionales a la principal feria cerámica que celebramos. Y, además, 3,7 millones de euros para el Instituto Tecnológico de la Cerámica. Si usted piensa que esto no es ayudar a la industria cerámica, hágaselo mirar, como le he dicho en alguna ocasión. (Aplaudiments)

Ayer anunciamos también un importante recorte de la administración anterior, fusionando dos entidades, que son las que se encargan precisamente de dar ayudas a las empresas, que es Ivace+I, que, además, tienen tres tipos de actuaciones: por un lado, desarrollar proyectos de I+D para las pymes industriales, 21,5 millones de euros; por otro lado, desarrollo de ayudas a institutos tecnológicos –este que he mencionado la cerámica está aquí dentro–, 56 millones de euros para institutos tecnológicos, 36 para misiones a medio y largo plazo y 20, con una visión temporal más corta, para proyectos de innovación tecnológica, que ya se pueden aplicar en las empresas; y un tercer bloque de actuaciones, precisamente, para ese industrial *tech hub* que queremos hacer, teniendo los puertos de Castellón, Valencia y Alicante como *hub* tecnológicos digitales.

De la cerámica, ya lo hemos hablado. Se me ha olvidado comentar en la cerámica, además, que ya lo hemos dicho, que hemos resuelto, solo en dos meses, tantos expedientes como el ejecutivo anterior en diez y hemos hecho 26 operaciones, por importe de 45,4 millones de euros. Sin embargo, en el otro lado de la balanza –y ya termino con esto–, nos encontramos que el Gobierno de España ha suspendido todas sus ayudas al sector de la cerámica, Gobierno de España en el que ustedes participan, donde prácticamente no han sido ni setenta millones de euros los que, finalmente, tarde, mal y de aquella manera, han llegado a este sector. El Gobierno de Italia –usted me ponía en comparación Francia–, el Gobierno de Italia ha destinado 700 millones de euros a su industria cerámica. Así que usted me contará qué es lo que le ha pedido al gobierno de Sánchez precisamente para uno de nuestros sectores principales de la industria.

Muchísimas gracias. (Aplaudiments)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Tiene la palabra, para ejercer su turno de réplica, el ilustre diputado Vicent Marzà.

El senyor Marzà i Ibáñez:

Gràcies, senyora consellera.

M'he apuntat, de huit minuts, tres coses interessants, està bé; l'altra vegada en van ser zero. Però sí que és cert que m'agradaria contestar-li algunes qüestions bastant contundents que ha dit vosté i que són sorprenents.

La primera de totes, diu que estan ajudant molt a la ceràmica i que hui mateix han signat un conveni amb la patronal. ¡Uy! ¡Ojo! Compte!, perquè eixe conveni fa la mateixa oloreta que el conveni de la diputació d'Alacant, quan era president el senyor Mazón, amb la patronal Hosbec per a publicitat institucional i que ja va eixir (*aplaudiments*) i que ja va dir antifrau que *por ahí no*. Y vuelven a las andadas, altra vegada el mateix procediment, altra vegada el mateix procediment. Estarem molt atents a què es dediquen eixos diners i com es fiscalitzen.

Ha parlat que, com ja li deia abans, han gestionat molts expedients des de l'Institut Valencià de Finances per a la indústria ceràmica. Clar, sí, del pressupost del 2023 que va aprovar el Botànic. I, en el pressupost del 2024, retallada a l'IVF, retallada als sectors productius, retallada a indústria, retallada als polígons, retallada a la innovació; això és el que han fet vostés només arribar. Per tant, és curiós que tinga vosté eixa memòria tan selectiva.

Abans ha fet referència al meu síndic i ha dit: «El senyor Baldoví va presentar una esmena per a ajudar a l'Imserso, allí, a Madrid». I li ho reconec. Reconega també que el partit que vosté ara defensa va votar en contra, el Partit Popular. (Aplaudiments) Ai! Quin olvido més gran ha tingut, i no ha fet referència a això.

Mire, ha dit que han estat ajudant els diferents sectors i que nosaltres hem dit que han abandonat els sectors productius. No ho diem per dir-ho, és que hem visitat els seus treballadors i treballadores. Però és que no és només per les visites, és que és infame el que vosté li va dir a tota una comarca, el que li va dir a tot un poble, a la gent de Vilafranca. Mire, vosté va dir: «No podemos mantener muertos vivientes con el dinero de todos». A la gent de Marie Claire, val? «No podemos mantener muertos vivientes con el dinero de todos». U pot ser *turboliberal*, si fa falta, pot estar en contra..., com a mínim haurà de ser conseqüent. Lleve totes les ajudes públiques, no pague salariis amb les ajudes públiques, tampoc a la patronal, tampoc a determinades empreses... O és que pagar els salariis dels treballadors d'una zona despoblada del nostre país és «mantener muertos vivientes» i ajudar la patronal és *hacer justicia y grande el mercado?* Siga un poquet coherent i, com a mínim, demane perdó als treballadors i treballadores. I més en el moment en què ho va fer, que és el moment en què s'havien de rebre les diferents ofertes per a comprar l'empresa per a seguir endavant. I arriba la consellera i diu que és «un

muerto viviente». Qui va a comprar-ho? És que és d'una irresponsabilitat enorme, enorme.

I no només això, mire, ahir vaig estar, vam estar, representants del nostre grup, amb representants de Bimbo, dels treballadors i treballadores. Una empresa, al Verger, 96 treballadores, especialment dones, 96 treballadores; d'una empresa amb 87 milions d'euros de benefici. No pèrdues, no; 87 milions d'euros de benefici, que la fàbrica genera benefici. La fàbrica, la central de producció de El Verger genera benefici. I que no han rebut ningun tipus d'intermediació des del dia 10 de gener, que els han dit que el 22 de març vos tanquen la fàbrica i vos n'aneu tots al carrer. A on ha estat la consellera d'indústria? A on ha estat acompañant-los la consellera d'innovació? Com està fent un pla de reconversió d'eixos treballadors i treballadores? (Aplaudiments) Amb quines empreses ha parlat perquè es facen càrrec d'eixa planta productiva perquè no tanquen i els treballadors i treballadores, famílies que treballaven en la pandèmia, que anaven cada cap de setmana ahí a treballar, no es queden sense feina? És que eixa és la seua feina. Eixa és la seua feina, no anarse'n a dir que «se acabó la tasa turística» quan ja no existia. És bastant diferent.

Miren, acabe amb una qüestió...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Vaya terminando, señor Marzà.

El senyor Marzà i Ibáñez:

Si els treballadors i els treballadores no tenen consellera que els defense, ací estem Compromís per a defensar els treballadors i treballadores de tots els sectors productius, els xicotets i mitjans empresaris, a aquells que produeixen cada dia, als autònoms...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Termine, señor Marzà.

El senyor Marzà i Ibáñez:

...i no als especuladors, que sempre són al costat de qui s'asenta aquesta consellera.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Gracias.

Tiene la palabra la honorable consellera Nuria Montes.

La senyora consellera d'Innovació, Indústria, Comerç i Turisme:

Muchas gracias, presidenta.

Mire, señor Marzà, de verdad, se lo dije un día, usted me enterneció muchísimo cuando se pone defensor de las empresas. Vamos a empezar por los temas que me ha sacado.

De todas maneras, antes de nada, año 2022, ustedes al frente de la conselleria: récord del siglo de disolución de empresas. (Aplaudimientos) Por si acaso se les ha olvidado, ¿eh? Récord del siglo de disolución de empresas.

Y ahora vamos con el tema Marie Claire. Yo nunca me referí a Marie Claire como «muerto viviente», jamás, y así está en la grabación de la entrevista. Esa es una conclusión torticera que ustedes han querido hacer. Yo me refiero a que no tenemos dinero, no tenemos dinero en el gobierno valenciano, para poder inyectar millones y millones de euros de todos nosotros a cualquier empresa que tenga dificultades o que tenga que cerrar, porque no los podemos mantener nunca.

Entonces, en Marie Claire..., vamos a ver, si al final lo grave es que ustedes hayan interpretado que yo les he llamado «muertos vivientes», que no es verdad, y así, así, les pido perdón..., usted me ha dicho..., yo por supuesto pido perdón a quien se haya podido sentir ofendido, porque una de las alegrías que nos hemos llevado ayer, esta mañana lo publica un medio de comunicación, es que hay un posible comprador de Marie Claire que quiere reactivar la fábrica, al menos con una parte muy parcial, muy parcial. (Veus. Aplaudiments) A pesar de esto, no, no; a pesar de esto, no. Seguramente.

Mire, cuando ustedes entran en la Generalitat, Marie Claire tiene 550 trabajadores. En el año 2022, que, que yo sepa, ustedes todavía estaban en la conselleria de sectores productivos, reduce un 40% su plantilla, hasta 306. Seguimos, en el año 2023, un poquito antes de que nosotros entráramos en el gobierno, vuelve a despachar a 190 trabajadores. Durante ese interinato, que también ustedes estaban en la conselleria, en el año 2021 se les da un préstamo participativo de 7,7 millones de euros. Después, otro de 1,8 millones de euros en el año 2021, ustedes estaban en la Generalitat. Y luego, en abril del 2022, se amplía con 12 millones de euros más. ¿Ustedes se creen que nosotros tenemos dinero público para poder estar inyectando esta cantidad a cualquier empresa? Es que es inviable, es que es inviable. Todo esto, además, dinero sin control.

Y usted que me diga..., porque nosotros aquí tenemos un tuit del señor Illueca que dice, en junio del año 2022, en junio del año 2022, una vez que le había metido 12 millones de euros más, sumando un total de 21 millones de euros, dice: «El apoyo no ha sido gratuito: cambio de propiedad, más de treinta acuerdos, control externo de la tesorería, menos costes fijos, digitalización, internacionalización... Todo ello con un objetivo, al final del año, Marie Claire volverá a la senda del beneficio». 3 de junio del 2022. En marzo del 2023, presenta preconcurso de acreedores. El señor Illueca no tiene precio como adivino, desde luego, de lo que va a pasar, a pesar de que era el jefe del banco de todos los valencianos, ¿eh?

Se presenta un preconcurso de acreedores tres meses antes de las elecciones autonómicas y municipales que ocultaron,

nadie supo de ese preconcurso. Y el concurso se declara dos días después de haber perdido las elecciones. Así que, quizás, seamos nosotros los que tenemos que preguntar qué ha pasado con Marie Claire. Ahora, la Generalitat Valenciana es el principal acreedor de esta empresa. Y, desde luego, por nosotros no quedará, y esa será la verdadera eficacia, que esta empresa pueda reactivar su actividad en lo posible. Y ahí estaremos, precisamente, para apoyar a sus trabajadores.

Sobre los trabajadores de Bimbo, usted debe estar bastante mal informado, porque nosotros hemos estado trabajando activamente desde el día uno, exactamente igual que con los de Thyssen. Yo he estado personalmente reunida con los sindicatos, con la dirección de las dos empresas, y estamos trabajando el *conseller* de empleo y yo, precisamente, en lo que nos preocupa, que son los trabajadores. Y ahora, que ya me paso, o estoy a punto de pasarme 10 segundos, me voy, porque me esperan los sindicatos de Sitval, que tenemos que arreglar el caos de las ITV que ustedes nos han dejado.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Proposició de llei de modificació de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de salut de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.581, BOCV número 19). Criteri del Consell (RE núm. 4.333, BOCV número 28)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Pasamos ahora al punto 7 del orden del día: toma en consideración de la Proposición de ley de modificación de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de salud de la Comunidad Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís, registro de entrada 2.581. Un criterio del Consell, registro de entrada 4.333.

Procederemos a la lectura del criterio del Consell por parte del vicesecretario primero. Cuando quiera.

El senyor secretari primer:

El Consell, en la reunión celebrada el dia 14 de noviembre del 2023, acordà manifestar a Les Corts Valencianes el seu criteri desfavorable a la presa en consideració de la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Compromís de modificació de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de salut de la Comunitat Valenciana, amb registre d'entrada número 2.581, cosa que va comunicar a estos Corts mitjançant l'escripció amb registre d'entrada número 4.333. *Butlletí Oficial de Les Corts Valencianes* número 28, de 22 de novembre del 2023.

Si les seues senyories no tenen inconvenient, passaríem al debat de la iniciativa.

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Pues pasamos al debate.

Para ejercer el turno a favor, tiene la palabra el ilustre diputado Carles Esteve, del Grupo Parlamentario Compromís.

Cuando quiera.

El senyor Esteve Aparicio:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Moltes gràcies per la lectura de les poques paraules en què ha consistit el criteri en contra del Consell, per a un tema que jo entenc que és important, complicat però important.

Jo esta qüestió política, que és una qüestió política, la qualificaria com a elefant. Segur que la majoria que vos dediqueu a la política sabeu allò de l'elefant, *no pienses en un elefante*, i tal. Jo crec que esta és una d'eixes qüestions, que està enmig de la sala i que és complicat. Perquè l'elefant no canvia de color si el mirem des de l'esquerra o si el mirem des de la dreta, és que està ahí, este elefant està ahí. I jo crec que és important que evitem hui, i els ho vaig a demanar, intentar dur açò a un debat de les esquerres contra les dretes. Jo crec que això seria una errada. Jo, de fet, m'he passat els últims mesos parlant amb molta gent, fumadores, no fumadores, persones que estaven més o menys preocupades per açò, que tenen fills, filles, etcètera, i el que he vist és que no n'hi ha un eix esquerra-dreta, n'hi ha uns altres eixos. I jo crec que és important que ho entengam des d'eixa perspectiva. Això és el primer.

I la segona és, ho dic ara després de llegir el criteri del Consell, que no busquem excuses per a evitar el debat. És un debat que toca i toca ací, que és a on estan les competències. Jo crec que és important que ho fem.

Per a qui proposem esta iniciativa? Mire, jo fa tres anys i un mes que no fume. Jo crec que ho he dit ací també, és una de les coses més importants que he fet en la meua vida, de les que més m'ha costat també, també ho dic. És difícil. Busques ajuda en la parella, en els fills, avises a tot el món, em vaig a posar insuportable, et prepares, ho intentes i fracasses moltes vegades, i és molt complicat. Però tampoc comença ahí esta proposta. Esta proposta comença, per a mi, un 5 de gener, en una cavalcada de Reis Mags en la Vila Joiosa. Jo estava allí, amb la meua filla, el meu fill, i un home, una persona, es va encendre un cigarro al costat de Núria, de la meua filla, que estava allí intentant arreplegar caramels, això segur que ho han vísicut. I, en lloc d'arreplegar caramels, arreplegava fum de cigarro. I jo li ho vaig dir a l'home: escolte, no li importa a vosté separar-se un poquet, i continuar fumant, però un poquet més darrere? No vaig a explicar el que em va dir aquell home. Va parlar-me de la seua llibertat, em va insultar, em va dir que tal, que qual, que Pasqual. Jo deia, ostres, n'hi ha una